

begrundes i de Bemærkninger, der ledsagede Lovforslaget, dels ved den almindelige Prisstigning og dels derved, at det er nødvendigt at gaa til en Lønregulering ogsaa paa dette Omraade. Jeg skal i al Korthed anføre følgende Enkeltheder vedrørende Døvstummeanstalterne og Aandsvageanstalterne.

Ærede Medlemmer ville finde paa Side 2 i Bemærkningerne til Lovforslaget en Opgørelse over, hvor stor Betalingen er for Døvstummeanstalterne. For Københavns Døvstummeanstalt er Kontingentet omtrent 23,000 Kr., for Fredericia Døvstummeanstalt ca. 36,000 og for Døvstummeskolen i Fredericia ca. 20,000, for Nyborg Døvstummeskole ca. 24,500. I alt betales der til disse Døvstummeanstalter godt 103,000 Kr. aarlig i Kontingent. Men ser man videre i Bemærkningerne, vil man blive oplyst om, at Statens Tilskud til samtlige Anstalter er 247,000 Kr. aarlig, foruden at Staten har afholdt Udgifterne ved Opførelsen og Vedligeholdelse af Bygningerne Aarene igennem. Forholdet stiller sig saaledes, at Statens Betaling er i Øjeblikket i Gennemsnit 650 Kr. pr. Elev paa Døvstummeanstalterne; der er i alt 380 Elever for Tiden; Forslaget her gaar ud paa, at der nu skulde betales for Fremtiden ikke 300 Kr., men 350 Kr. pr. Alumne; det betyder altsaa kun godt Halvdelen af Statens Tilskud eller kun godt $\frac{1}{3}$ af den samlede Betaling. Kontingentet indgaar enten fra vedkommende døvstummes Forsørgere eller, hvis disse ere uformuende, fra vedkommende døvstummes Forsørgelseskommune. — Det vil formentlig af disse faa Oplysninger være klart, at den foreslaaede Forhøjelse maa siges at være overmaade vel begrundet, naar henses til Statens Tilskud.

Blindeinstituttet er ikke medtaget i dette Forslag. Forholdet stiller sig nemlig noget ejendommeligt for dettes Vedkommende, idet man ikke for de blinde, i Overensstemmelse med Forholdet for de døvstumme og aandsvage, har en Lov, der paabyder, at de skulde optages paa Blindeinstituttet, og det vilde formodentlig ej heller være heldigt, om man fik en tilsvarende Tvangslov for de blindes Vedkommende, da man i langt videre Udstrækning og med anderledes Udsigt til gode Resultater vil kunne opdrage og undervise de blinde i Hjemmet. Dertil kommer for øvrigt, at ved Loven af 21. Januar 1857 er Kontingentet for Blindeinstituttet normeret til 700 Kr., altsaa over det Vederlag, der f. Eks. betales

paa Aandssvageanstalterne, men der tilføjes, at Betalingen kan nedsættes eller helt bortfalde, hvis vedkommende blindes Forsørgere ikke ere i Stand til at udrede Kontingentet; som Bemærkningerne oplyse, er det rent forsvindende, hvad der betales fra Forsørgere og Kommuner for de blindes Skolegang og Undervisning.

Aandssvageanstalterne ere som bekendt private selvejende Institutioner, men af en ejendommelig Art, idet Forholdet er dette, at hvis der ved Driften eller ved Udvidelsen af disse Anstalter fremkommer et Underskud, vil der ikke være nogen anden Vej at faa det dækket end fra det offentlige. Betalingen har hidtil været 300 Kr. for hver Alumne fra Forsørgernes eller Kommunernes Side, og nu foreslaas den forhøjet til 350 Kr. Begrundelsen her er ganske den samme som overfor Døvstummeanstalterne, at det er rimeligt, at der fra Kommunernes og Forsørgernes Side betales et højere Kontingent efterhaanden som Prisstigninger, Lønstigninger og nødvendige Udvidelser af Bygninger indtræde. — Ved at læse de Bemærkninger, som angaa disse Aandssvageanstalter, igennem ville ærede Medlemmer se, at de forskellige Aandssvageanstalter ere noget ulige stillede. De ældste, de sjællandske Afdelinger, ere økonomisk ganske anderledes stillede end den store Anstalt ved Brejning og Aandssvageanstalten ved Ribe. Man kunde ved at gennemlæse de Oplysninger, der gives i Bemærkningerne, faa det Indtryk, at de sjællandske Afdelinger nok økonomisk ville kunne klare sig med den nuværende Betaling, men dertil er at bemærke, at netop disse sjællandske Afdelinger staa i den nærmeste Tid for meget betydelige Byggeforetagender. Som jeg nævnedes før, er det ældre Anstalter. De ere imidlertid delte i en Mængde mindre Optagelseshjem, hvilket gør, at deres Drift maaske ogsaa bliver noget dyrere, og i alt Fald vil det blive en ret stor Bekostning, naar det Øjeblik indtræder, da disse mange mindre Optagelseshjem skulde fornyes og udstyres med mere moderne Indretninger. Man har anslaaet de Udgifter, der ville paaløbe i den nærmeste Aarrække til Nybygninger for de sjællandske Afdelinger, til 450,000 Kr., og selv om de fordeles paa en Aarrække af 10—15—20 Aar, saa vil dog langt fra den Indtægt, som disse Anstalter have, kunne slaa til til disse store Byggeforetagender.

Vender man sig fra de sjællandske Anstalter til Brejning, viser det sig, at denne Aandssvageanstalt arbejder med